ઉતપન્ન

આય રી‘ત બદાહાં શરુઆત વયી. દે‘વ છ દિહાંમ દુનિયા અન તિયામરો બદો ઉતપન્ન કયો.દે‘વ જાંહાં પૃથ્વી ઉતપન્ન કયી તાંહાં તે અંદારાથી પોયની અન ખાલી અતી. આંયાં બિજો કાંય જ નતો પન દેવા આત્મા પાંયા ઊપ આન્તના.

તાંહાં દે‘વ કયો, “ઉજાલો વ” અન ઉજાલો વયો. અન દે‘વ તે ઉજાલો પાલ્યો કે તે હારો સય. અન તિયાન દિહ કયા. અન દે‘વ તિયાન અંદારાથી સુટો પાળયો, અન તિયાન રાત કઈ. દેવ ઉતપન્ના પેલ્લ દિ'હ ઉજાલો બનાવ્યો.

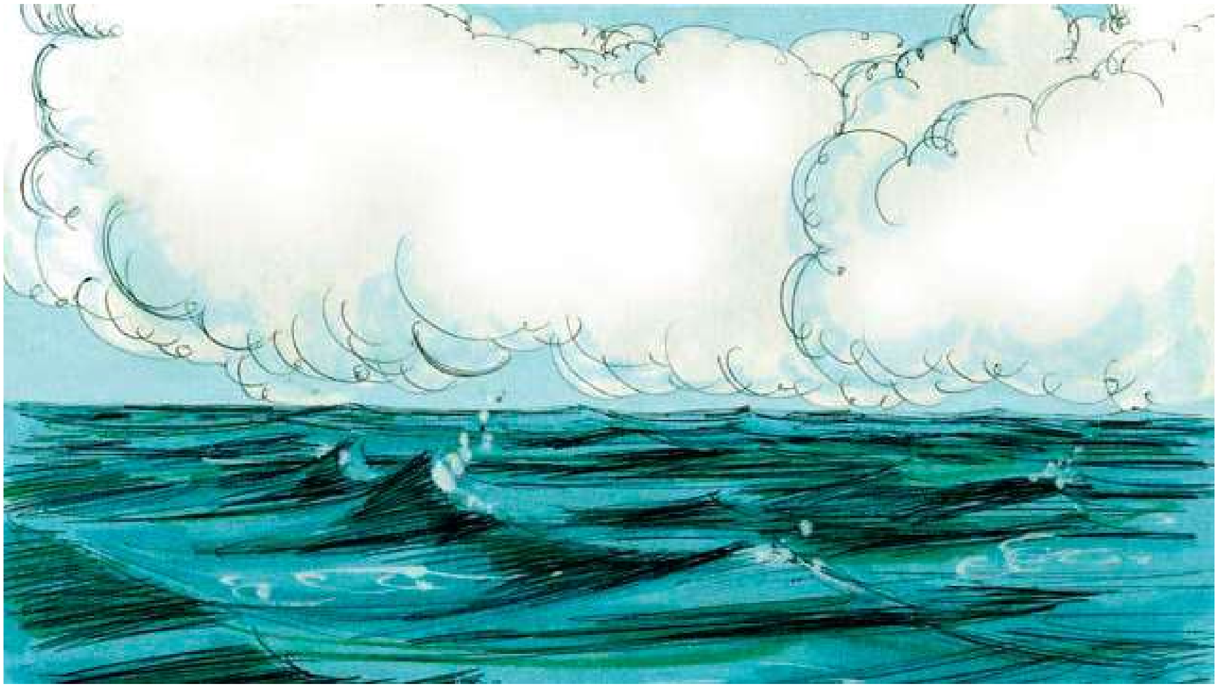

ઉતપન્ના બિજ દિ'હ દેવ બોન્યા અન તરતે ઉપ અંતરીક્ષ ઉત્પન કયો, તિય જુગાઈઆન ઉં'પર પાંયાથી એઠર પાંયાથી અલગ કયો.

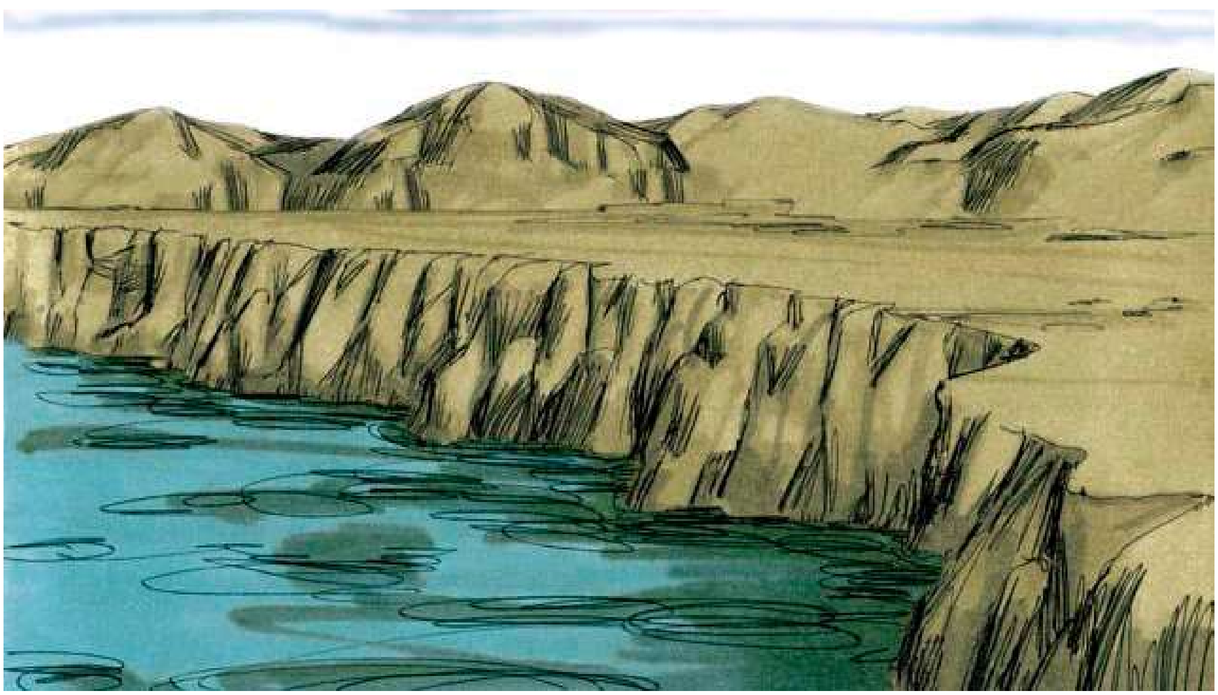

તેજ દિ'હ દેવ બોન્યા અન પાંયાન હુકી તરતેમથી અલગ કયો, તિય તે તરતેન પ્રુથ્વી કઈ અન પાંયાન દરિયા કયા, દેવ પાલ્યો કે તિય જી ઉત્પન ક્ય્હો, તે હારો સય.

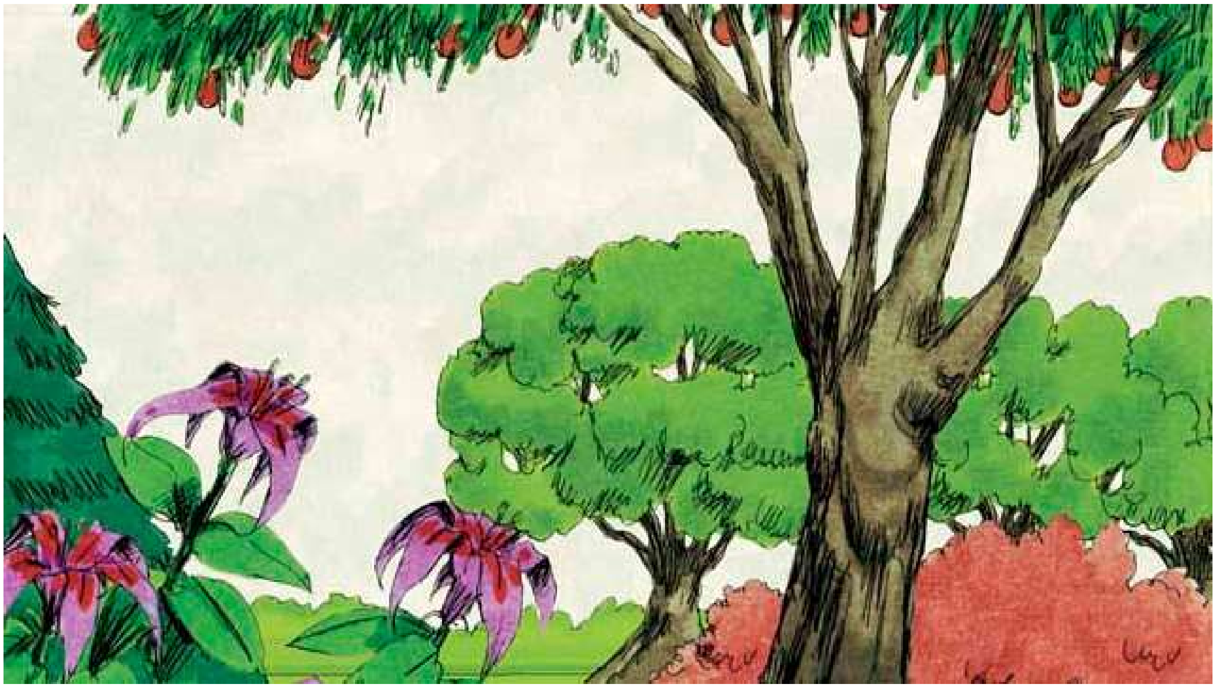

તાંય ફસી દે'વ કયો, "તરતી ખળ, દાંણાવાલી શાકપાજી અન ફલ ઊગા'વય." અન ઈહ્નોજ વયો. દે'વ પાલ્યો કે તિય જી ઉતપન્ન ક્યહો તે હારો સય.

અન ઉતપન્ના ચોથા દિ'હ દેવ બોન્યા, અન સુરજ (દિહ), ચાંદા, અન તારે બનાવ્યે. એ હારૂ કે તે તરતે ઉપ ઉજાલો આપય,અન રાત અન દિહ અલગ પાળય. દેવ પાલ્યો કે તિય જી ઉતપન્ન કય્હો તે હારૂ સય.

પાચમ દિહ દેવ બોન્યા અન બદે જનાવરે જી પાંયામ તરતેહે તિહાંન બનાવ્યે.દેવ પાલ્યો કે તિય જી ઉતપન્ન ક્ય્હો તે હારો સય.અન દેવ તિયાન આશિર્વાદ આપ્યા.

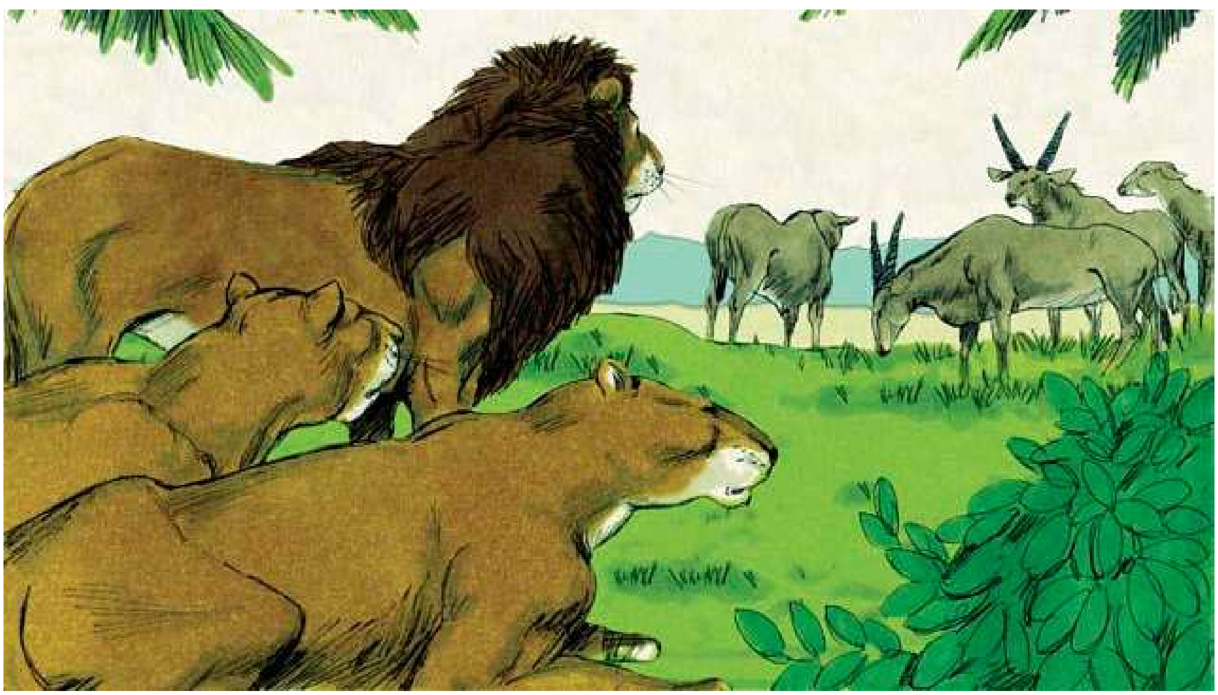

ઉતપન્ના છઠ્ઠ દિ'હ દે'વ કયો તરતી ઉપરે બદ પરકારા જનાવરે ઉપજાવા. અન દે'વ જેવ કયનો તે પરમાણ વયો. કથેક ગામા જનાવરે, કથેક ડેડે હરનારે અન કથેક જંગલી જનાવરે અતે અન દેવ પાલ્યો કે તે હારો સય.

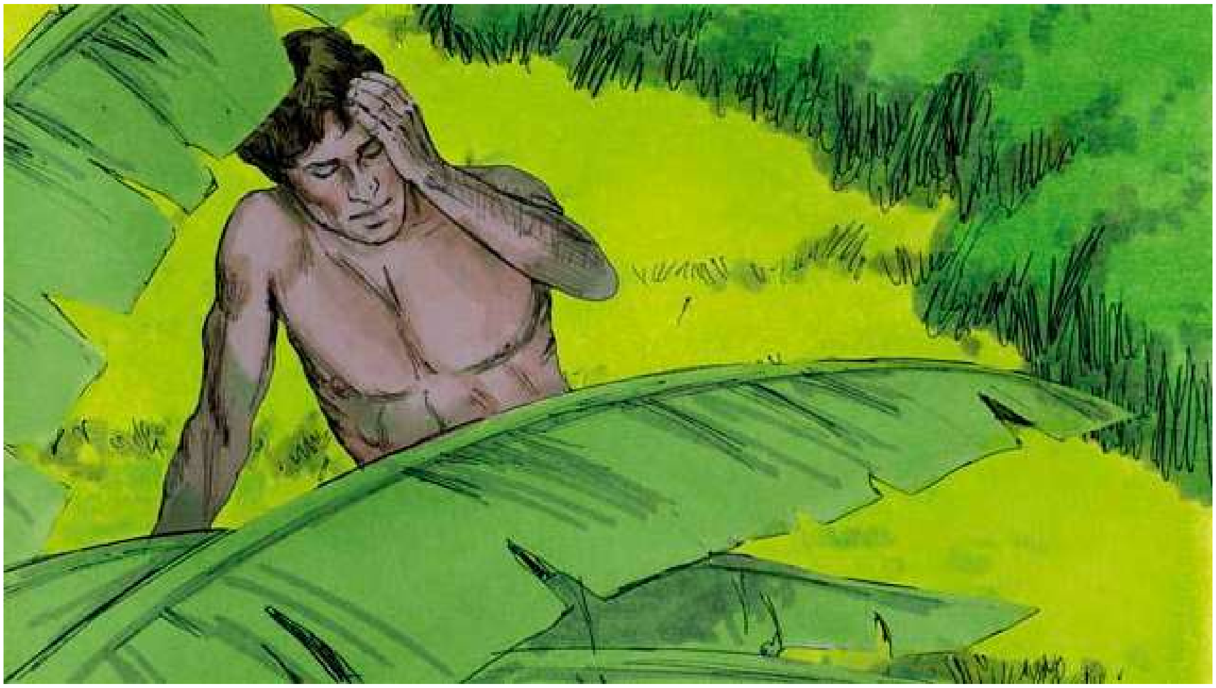

અન દે'વ કયો આવા આપી પોતા સ્વરૂપ અન પોતા પ્રતિમા પરમાણ માહાંન બનાવજી. તે તરતે ઉપ અન બ'દ જનાવરહા ઉપ રાજ કય.

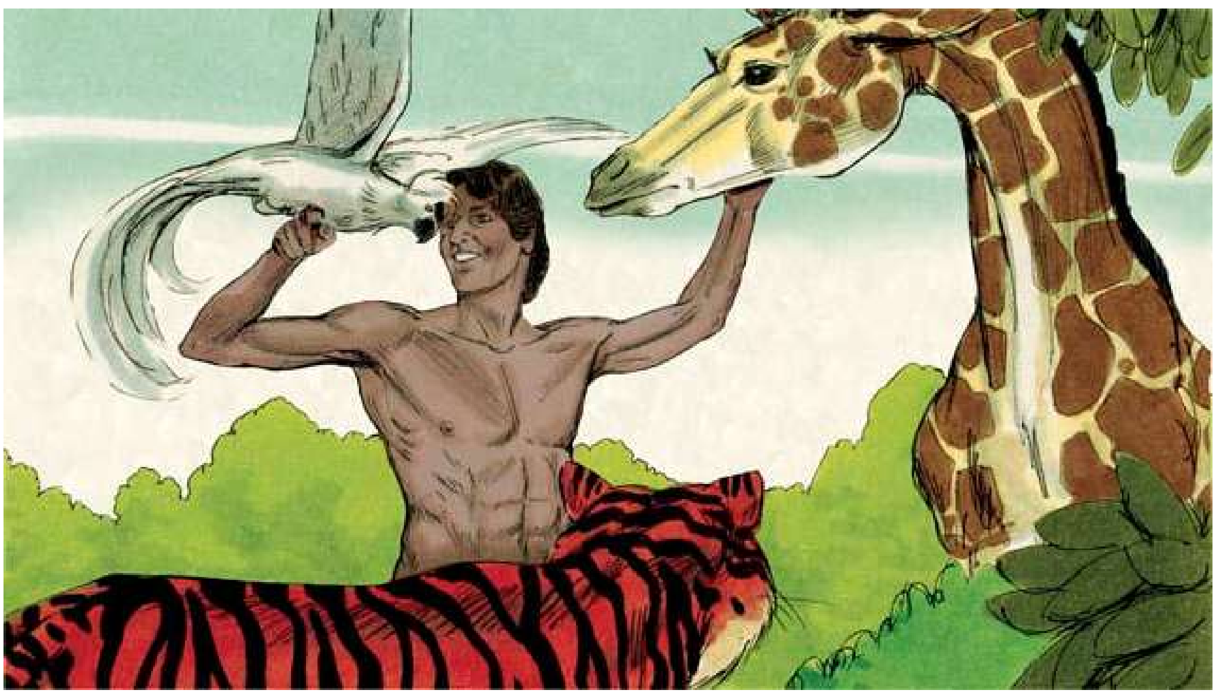

દે'વ થોળાક કાદુ નેદા અન તિયાન માહા રૂપમી આકાર આપ્યા. અન તિયામ તિય જીવના હાઅ ફુક્યા. આય માંહા નામ આદમ અતો. દે'વ એદન વાળી બનાવી જાંય આદમ રત શકય. અન તિયાન તે બદહા કાલજી નેના હારુ મીક્યા.

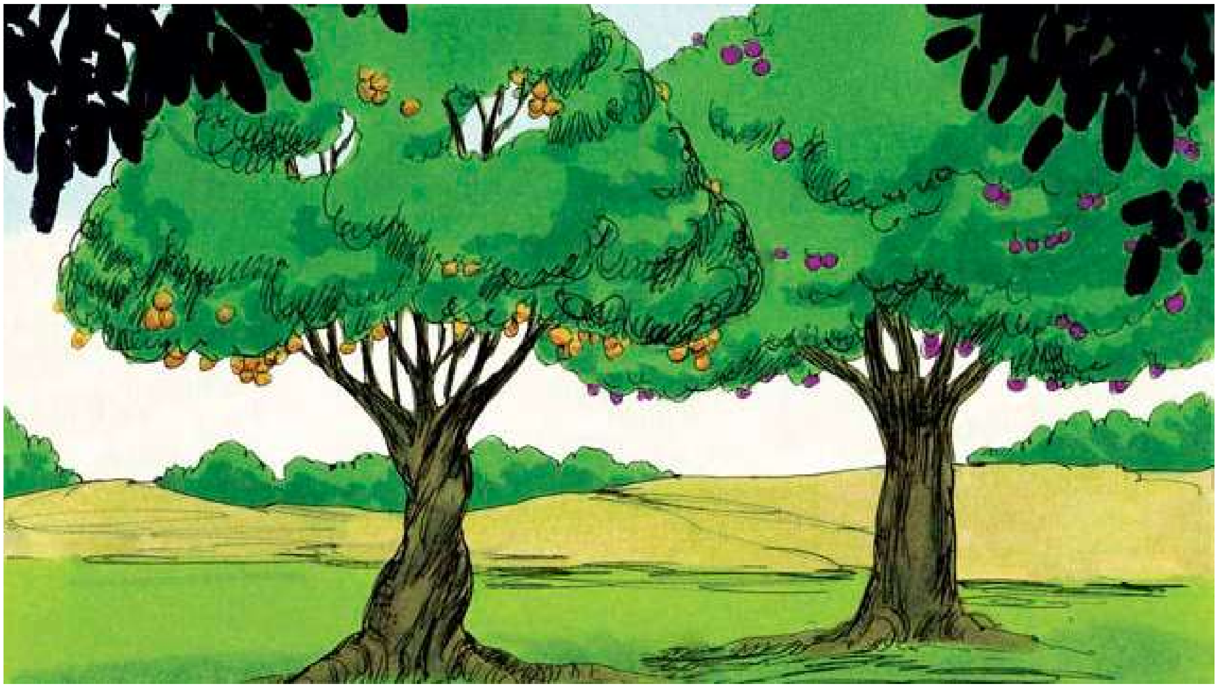

વાળે વચ્ચ દે'વ બેન ખાસ સાળવે વાવ્યે, જીવના સાળવો અન હાસો ખોટો જાહના સાળવો. દે'વ આદમાન કયો કે તે વાળેમ'મરે બ'દ સાળવા ફલ ખાત શકહ ફક્ત હાસો ખોટો જાહના ફલ ખાના ની. પાલ તુ આય સાળવા ફળ ખાહ ત તું મહ.

તાંહાં દે'વ કયો, માહું એકના રય તે હારો નાહા. પન જનાવરહામથી કળુ બી આદમાન મદદ કનારો બનીત શક્યો ની.

ઈત દે'વ આદમાન ભર નીંદેમ હુવાડ્યા, અન તિયા પાંસળો'મરી એક નેદી અન તિયા એક બયે બનાવી, અન તિયેન આદમા પાહ નેત આલા.

અન જાંહા આદમ તિયેન પાલી, તિય કયો છેન્ના આય એક મા જીહની સય. તિય તિયેન બયે કયી. કેવ કે તે ભાયળામથી નેના આલ્ની. એ હારૂ માંહું પોતા યાયસી બાયસાન સોળીત દેય અન તિયા નાડે હાતી બેનુ એક વય.

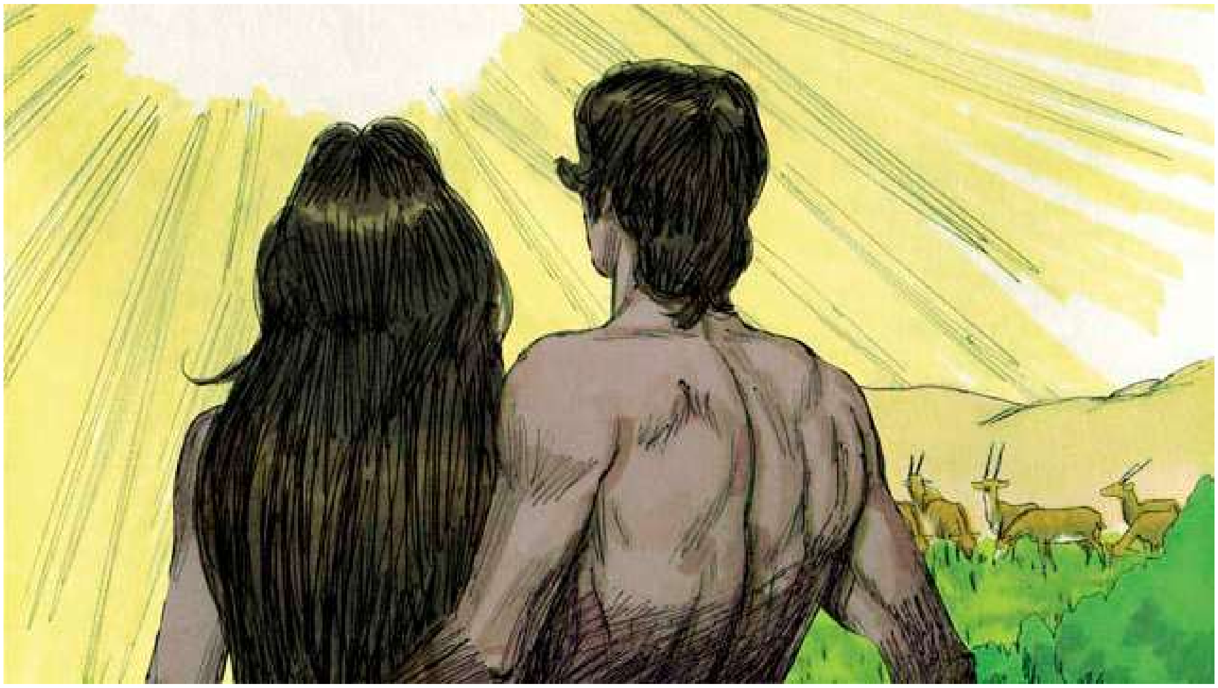

દે'વ ભાયળાન અન બયેન પોતા સ્વરૂપ પરમાણ બનાવ્યે. તિય તિહાંન આશિર્વાદ આપ્યા અન કયો તુમ્હાન જબરે પયરે અન પયરા પયરે વ. અન આખી તરતેન પોત દિયા. અન દે'વ પાલ્યો કે તિય જી કાય ઉતપન્ન ક્ય્હો તે જબરો હારો અતો. અન તો જબરા ખૂશ વયા. આય બદો ઉતપન્ના છ દિહામ બન્યો.

જાંહાં હાતમા દિહ આલા તાંહાં દે'વ તિયા કામ પુરૂં કયો. આય દિ'હ દે'વ તિયા બ'દ કામહામથી આરામ નેદા. તિય હાતમા દિ'હાંન આશિર્વાદ આપ્યા. અન તિયાન પવિત્ર ઠરાવ્યા. કેવ કે આય દિ'હ તિય તિયા બ'દ કામહામથી આરામ નેદા આય રીત દે'વ તરતી અન તિયામરો બદો ઉત્પન્ન કયો.